

ЧЕТИРИТЕ ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТА

В живота има четири елемента за съграждане духовния живот: Божествената любов, Божествения живот, Божествената мисъл и Божествената воля.

Когато децата изучават аритметиката, имат да изучават четири основни действия. Когато един химик изучава химията, също ще срещне четири елемента. Когато Божествената любов се ограничава в себе си, тя проявява Божествения живот, от Божествения живот се ражда Божествената мисъл, от Божествената мисъл се ражда Божествената воля, а от Божествената воля - нашият живот. Ако Неговият живот не се произвежда в нас, не можем да мислим.

Когато искаме Господ да заживее в нас, трябва да създадем Неговата любов - трябва да Го обичаме, защото иначе няма да живее в нас. За да създадем тия четири неща, необходими са още шест неща, които трябва да знаем. Има три неща, които лъжат:

1. Вкусът - той иска да изпитаме стомаха от какво се нуждае; може известна храна да е сготвена от лошо месо, но подправена с миризми, посготвено, излъгва вкуса, но когато отиде в стомаха, последният я отхвърля.

2. Сърцето ни. То ни лъже, затова трябва да слушаме душата си - тя не ни лъже. Защото сърцето приема ласки, а душата ги отхвърля

3. Интелектът. Каквото е отношението между сърцето и душата, такова е отношението и между интелекта и ума - те се контролират от духа. За да превъзпитаме вкуса, сърцето и интелекта, трябва да слушаме съветите на стомаха, душата и духа - ума, а за това трябва да знаем как да храним своите стомах, душа и ум. Знаем ли това, ще бъдем здрави.

Где е тая необходима храна? Дробовете ни не търсят въздуха, отворим ли устата, той прониква в тях. За умствената храна има около нас хиляди предмети, от които я възприемаме чрез очите и ушите.

Как да приложим тия четири основни елемента? - Посредством Любовта. Хората са нещастни, защото търсят любовта. А какво е любовта? То е да си готов за саможертвуване.

Ние обичаме много някого, защото ни дава. Ние обичаме Христа, защото ни храни, защото се саможертвува за нас чрез

житното зърно, което ядем. Затова е казано: "... да ядете плътта ми и да пиете кръвта ми." Искате ли да ви обичат, трябва да сте готови да се самопожертвувате - да любим, значи да се жертвуваме, т.е. да сеем - трябва да посеем любов, за да пожънем любов. Животът ни има цена само дотолкова, доколкото е полезен за нашите ближни. Животът е една сила, която Бог ни е дал. Тя може да се вземе, както ни е дадена. Ние нямаме сега живот: пъшкаме, лягаме, въртим се на леглото и пр. Човек трябва да има три неща, които се изискват за живота: здрав и дълбок мир и самопожертвуване за Господа. Христос ни е показал пътя на живота. Първото е самопожертвуванието, а то значи да жертвуваме ума, сърцето и имота за ближните си. Христос е вложил живота си там, дето може да израсне. Първото условие за нашия живот е да се откажем от многото наши желания, нечистотии.

Реката се влива чиста в морето, но когато се връща, тя си носи и нечистотиите. Не трябва да се връщаме с нечистите, лошите желания.

За да се приближим към Господа, трябва да вложим Божествените: Любов, живот, мисъл и воля. Щом ги вложим в нас, ще ги имаме в нашия живот и Господ ще изпрати Своя Дух и ще сме здрави и умни.

Да оставим греховете си и да не повтаряме и казваме постоянно: "Бог ще ги използва за нова почва, за да сеете пшеница."

Слънцето всеки ден грее, Господ е всеки ден пред нас. Бог живее над нас, както слънцето над земята: то ни праща нужната топлина и светлина, да растем, като премахва студа, който владее във вселената - спиращ всеки напредък. Така и Бог чрез духовете Си ни осветлява, стопля и възраства. Щом сме здрави, умни и бодри, Духът е с нас и Господ е с нас. За този живот и свят не ще особена програма, доста е за изпълнение даденото ни от първоначалния Божествен план и ще бъдем богати - ние страдаме, защото изменяме Божия план. Трябва да се освободим от всички лъжливи понятия, външни влияния и да се съветваме с Бога, Който е в нас; нека слушаме вътрешния си глас - да се съветваме с Бога, Който е в нас; нека слушаме вътрешния си глас - душата си.

Бог е в душата - "мога" - и дяволът в душата - "не мога", т.е. на всяко дело Божие трябва да казваме "мога", а на всяко не дело Божие има смисъл да казваме: "Не мога". Щом речем "мога", Бог ще дойде и ще ни помага и за най-мъчните неща. Като кажем "мога", непременно ще го изпълним.

Дяволът е силен, защото му казваме “мога”, когато той ни каже да лъжем и други подобни. Жената прави погрешка, когато каже: “Не мога да угодя на мъжа си”, майката, когато каже: “Не мога да възпитавам децата си.”

Христос иска да употребяваме две думи: “мога” и “не мога”. Мога да любя, не мога да мразя. Мога да казвам истина, не мога да лъжа и т.н. По този начин двата духа се явяват; при нас са всеки ден. Добрият ни казва нещо, ние го отхвърляме, но не сме свободни, защото духът на злото ни чака. Христос иде да ни научи, когато дойде доброто, да казваме “мога”, и когато дойде злото, да казваме “не мога”. Една нива не може да бъде притежание на двама господари, трябва да бъде или на доброто, или на злото - така е и човекът. Господ ни учи на всичко, което е добро. Бъдете верни на Бога, Който живее във вас. Трябва да имаме четирите основни елемента: Божествената любов, Божествения живот, Божествената мисъл и Божествената воля, за да насадим в нас вкус, сърце, ум, интелект и да развием нашите сърце, душа, дух. Да не казваме “не разбрах”, а само “разбрах” - тогава Господ ще ни даде да разбираме всичко практически.

Да бъдем верни на Господа, на Христа. Христос, това е животът, любов, живите мисли, които учат народите да се любят. Той е колективност на възвишените духове, които учат народите как да живеят, дават им законите и ги управляват. Христос е, Който ни избавя от ония вериги, в които се вплитаме доброволно. Ако сега не Го виждаме, Той ще се яви един ден и ще поиска десетъка. Той е нашият най-стар брат. Близо е денят на Неговото явяване. Късно е вече, който не Го е потърсил. Има вече виделина навсякъде, изменя се начинът на живота. Да бъдем верни на нашия Господ, на нашия Христос, Който вече сме познали. Той ни е дал живот и здраве и всякога Той ще бъде с нас и в нас.

6 април 1914 г.
Бургас

Съставено по бележките на Минчо Сотиров, Иван Гарвалов и Величка Стойчева.